

מישפטה של חווה יערי. בג"ץ השב"כ. הסגרתו של דמיאניוק. הקצנת היחסים בין דתיים לחילוניים כפי שהתבטאו בשריפת תחנות, ריסוס מודעות והפגנות ליד קולנוע "היכל". רצח נשים על-ידי בעליהן. דקירות בנינוער במהלך קטטות שיכורים. הסתבכויות אנטי-עסקים - בלאס, גינדי, פרוסמן ובדש. ענייני הקרקעות בשטחים הכבושים - שוחר, מירמות ופרשיות פוליטיות

12 המלישנים

הגדרו לים

פי כמה מאשר על עבריו רגיל. נסיונות ההתאבדות של גינדי במעצר וסופו המר מעידים על ההשפעה הזו. אנטי-עסקים נפגעים גם מבחינה כלכלית קשה יותר משכירים. אחרי שבנו מיפעל חיים, הם גידונים לשבת ככלא ולראות כיצד הוא מתמוטט ואין בידם להושיע.

מתם היא אשמה של צווארון לבן, לא היה נהוג עד כה לבקש את מעצרו עד תום ההליכים. אולם השנה נעצרו כמעט כולם, מלבד בני-הזוג מוריץ. השפעתו של מעצר כזה על אנטי-עסקים היא הרסנית בשתי דרכים. ההשפעה הפיסית והרפשית על אורח שיאנו מורגל בכתילכל גדולה

חשוון: עיסקי הקרקעות בגדה

יחליט לפתוח את פיו, יש אפשרות כי יערב כי עניין גם את מעסיקיו, שמיר ודקל. מלבד צור, נאשמים בפלילים גם סוחר הקרקעות **שמואל עינב**, איש-העסקים **דני ויינמן** ו"מלך-הגדה" **אחמד עודה**. האחים **מושה ויגאל גינדי** ברחו מהארץ בגלל חשש מאיום פלילי והסתבכויות כלכליות שמקורן בהתחליות בגדה המערבית. אחיהם, **אברהם**

ה סניגור דן שינמן ביקש להזמין את ממלא מקום ראש-המשלה, **יצחק שמיר**, ואת מי שהיה סגן-שר-החקלאות, **מיכאל דקל**, להעיד במישפטי הקרקעות. השופט אליהו **מצא** אישר בקשה זו, והשניים יעלו בקרוב להעיד. בינתיים התברר כי כמעט כל מי ששלח ידו בעיסקי קרקעות בגדה סופו שנכווה. הבכיר מכולם העומד כרגע לדין הוא **אבי צור**, מי

הרבה מישפטים היו השנה בבתי-המשפט. אבל עבור הציבור בישראל היה רק מישפט אחד - מישפטה של חווה יערי. אפילו אנשים שאינם קוראים את מדורי-הפלילים נתפסו למישפטה של היפהמיה דקת-הגיונה. בעלת השיער והעור הבהיר. שוב ושוב דשו העיתונים ברצח התיירת מלה מלבסקי, וכל מילה שאמרו הנאשמות ברצח פורסמה בהרחבה.

גון דמיאניוק, החשוד כמושע הנאצי. איוון האיום, הוסגר לישראל מארצות-הברית, אולם כתב-האישום נגדו הוגש רק עם תום השנה. פרשת אוטובוס 300 חזרה לכותרות השנה. הוגשו עתירות לבג"ץ נגד חנינת אנשי-השב"כ, שהיו מעורבים ברצח שני החוטפים שנתפסו באוטובוס, ובשיבוש החקירה שנערכה בעיקבות אירוע זה.

בשנה שעברה התאבד מיקי אלבין במעצר, השנה ניסה אברהם גינדי להתאבד בבית-המישפט. בעת מעצרו, ואחר כך הצליח בכך, כאשר היה כבר משוחרר בערובה. משה בדש, מפיקנטי, נשלח למאסר באשמת זיוף דולארים, אברהם פרוסמן נעצר בחשד רמאויות במיסים ובמכס, ודניד בלאס נתון עדיין במעצר עד תום ההליכים באשמות מעשי מירמה שונים בשוק האמור.

בעלים רצחו את נשותיהם בהתקפי-זעם - יותר מאשר בשנים קודמות. בנינוער שתויים הסתבכו בתיגרות ושלפו סכינים. אנשים המשיכו להטיל חתיית על רמת-אביב ורמת-גן, ובדרום נאנסו ונרצחו נשים צעירות והאשם טרם נתפס.

היחסים בין חילוניים ודתיים הגיעו השנה למשבר חדש. שריפת תחנות-אוטובוס בירושלים וריסוס מודעות בצבע בכל חלקי-הארץ הצטרפו להפגנות ליד קולנוע היכל בפתח-תיקווה, ולנסיגות להוציא שוב את גופתה של תרזה אנגלוביץ מקיברה.

כל הדברים הללו נידונו לפני בתי-המשפט השנה והעסיקו את המדינה.

■ אילנה אלון

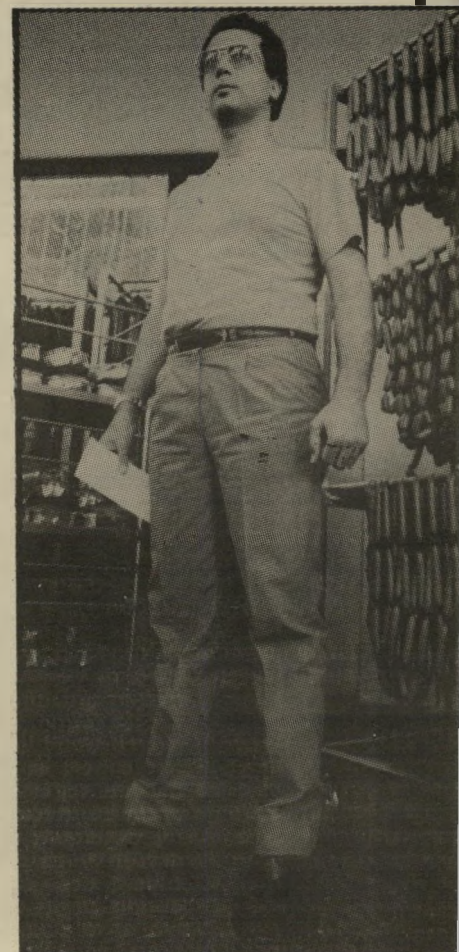
תשרי: הסתבכויות אנשי עסקים

ב המשך להתמוטטות מיפעלים גדולים בשנה שעברה, כמו אתא, חברת קלרין וקופל, היו השנה אנטי-עסקים רבים שהסתבכו בעבירות פליליות שונות. כולם הסתבכו בעבירות צווארון לבן, הקשורות לעיסקיהם. **דניד בלאס** וכמה עורכי-בנקים הגיעו לבית-המישפט בעיקבות השוק האמור בכספים, שהיה קיים במדינה בתקופת האינפלציה המואצת. **אברהם גרינדי**, **דני ויינמן**, **שמואל עינב** ואחרים הגיעו לבית-המישפט עקב עסקים מפוקפקים בקרקעות הגדה מערבית. עורך-הדין **יצחק מוריץ** ואשתו **יעל** הגיעו לבית-המישפט בעיקבות רצח הברוקר **יעקב אלטרוביץ**, שעבד בחברת מרפיץ את טוכלר, שנבעלותם. חקירת הרצח גילתה כי היו שיבושים בפעולת החברה. הם יצאו זכאים, בעוד שכמה מעובדי-החברה הורשעו.

איש-העסקים היחיד שהסתבך בעבירה שאינה קשורה ישירות לעסקיו הוא **מושה ברש**, בעל בית-החרושת לנזניק, מיקנטי. היתה זו הסתיבות מיוחדת במינה: הוא נאשם בזיוף דולארים, ואף הורשע באשמה זו ונידון ל-40 חודשי-מאסר בפועל.

ברש הורשע בשל דיני-הקשר: שותפותו של ברש עם גרפיקאי ובעל בית-דפוס התבטאה בכך שמימן את רכישת מכונת-הצילום לבית-הדפוס, ואת רכישת הנייר המיוחד לצורך הזיוף. סניגוריו של ברש, עורכי-הדין **יהודה ויינשטיין** ו**יעקב ויינרוב**, הגישו עירעור על הרשעתו זו, וטענו דברים המורים ביותר נגד השופט המחוזי **אריה אבן-ארי**, שישב בדין.

אם כי ברש הוא יוצא-דופן בין אנטי-העסקים שהסתבכו בפלילים, הרי שבכל זאת יש קו משותף אחד לכולם. בתי-המישפט עוצרים את אנטי-העסקים הללו עד תום-ההליכים כמעט כדבר שבשיגרה. מעצר עד תום-ההליכים במחוז תל-אביב פירושו כיום ישיבה ככלא כמשך שנה מימיה לפחות, עד שיתברר אם הנאשם הוא חף מפשע או אשם. מעצר כזה נחוץ לגבי נאשמים העלולים לסכן את הציבור או להזיק למהלך הדין. אבל כאשר מדובר באנטי-עסקים, שאש-

מושה ברש: הנזניקן זיפן הדולארים

אברהם גינדי: נסיון ההתאבדות הראשון קפיצה מחלון בית-המישפט

גינדי, שנותר כארץ, היה עצור זמן רב, וניסה להתאבד עוד בבית-המישפט. הוא לא הצליח בפעם הראשונה, ואז ניסה שוב ושוב, עד שלבסוף התאבד בכריכת-השחיה הפרטית שלו. גם הוא הסתבך בעניינים פליליים וכלכליים שמקורם בקרקעות בשטחים הכבושים.

"מלך-הגדה" אחמד עודה, האיש שידו היתה ככל עיסקה של מכירת וקניית קרקעות בגדה, היה אמור לשמש ער-מדינה בתיקיה-הקרקעות.

שהיה עוזרו של דקל בשטחים הכבושים. התוכנית עות רחל שיבר ודורית שפירא טוענות כי צור עסק בהתרמות של יומים וסוחר-קרקעות לליכוד, תוך ניצול מעמדו, וכי שמר חלק מהכספים לעצמו.

בתחילה שמר צור על סולידריות עם מעסיקיו ומיפלגתו, אולם נראה כי מאז התאבד, הוא עובד כרגע בעיריית הרצליה, כעוזרו של ראש העירייה אלי לנרא, ומחכה להמשך מישפטו. אם